Förnekelsen.

Av Axel Edström.

Det började lida mot kvällen av en sådan där oändligt vacker, ren och klarblå sensommardag, vars väsen är som ett kyligt och friskt vin, berusande och eldande, givande vackra drömmar åt ett människosinne; en sommardag, som med sommartidens fullhet och lätta, mjuka gläns över sig även i sig själv är som en park, som omedvetet öppnar sig ut mot höstens mognad och djup. Denna aning av höst var icke så fullt märkbar; detta sällsamma något, som är hösten egenartat betonade väsen, låg ännu doft under ytan av landskapets linjer, sluttakterna av sommarens lätta, bevingade melodier dominerade väl ännu i den stora symfoniens stråkdrag, men de första höstmelodierna voro nog även de uppsatta på notstället; de voro liksom några osäkra vemodsmättade ackord, vilka liksom på försök bröto igenom i den stora orkestern.

På det stora mondäna sommarpensionatets mot väster belägna veranda satto två herrar till synes inbegripna i ett förtroligt samtal, ty deras röster ljöds så milda och lugna i kvällningens stillhet. Skymningen hade smugit sig över dem på lätta fötter. Långt borta i det blå seglade några ensamma cirrusmoln, och bakom bergsrundeln i väster slocknade de sista resterna av solbranden i ett flammande violett skimmer. De båda männen hade tänt sina cigarrer och rökverkets ändytor glödde i den svala, stilla skuggan från lövträden, vilka omgärdade veranda räcket. På bordet framför de två stod en iskylare och guldstjärnorna på buteljernas halsar brunno genom dunklet. Fläkten som ledde in till den stora balsalen, surrade monotont bakom dem, och någon gång kunde från fjärran höras någon lösryckt strof, när valsmelodien stegrades i ett hetare tempo.

Så voro de båda männen tysta en stund; de sutto och skådade in i aftonbrandens skiftande bildspel, vars reflexer skimrade i kylarens isbitar. Nedanför verandaräcket glödde en rundel av astrar; rosenröda, ceris, violetta, alla den färgens olika nyanser. Ytterst i rundeln flätade sig ett band av penséer; en blåglänsande, sammetslen ram kring det röda.

— En vacker kväll, säger den ene av de två. Så blev det ingenting mer. Den andre nickade. Röken från deras rökverk stod som en sky omkring dem tills den förtonade och försvann bland kvällsvindens sus uppe i trädkronor. Genom verandadörren kommo några skämtsamt glammande ungdomar, vilka genast försvunno i dunklet utanför.

Så talade åter den förre:

— Du minnes väl förra året vid denna tid. Du hade ett förhållande då. Vad blev det av det?

Den andre fäste sin blick på vinbuteljens guldstjärnor. Det svar som kom skulle föreställa likgiltigt, men fe: frågaren lät det som ett ängest'ropp:

— Ett.... du menar..... Bah! Kvinnor!

De blevo åter tysta, de två. Fläkten surrade monotont, som förr och penséerna lyste drömblätt i kvällsdiset, astrarna som purpur, som solbrand. Men så öm en stund kom det

Nåja, kvinnor, kan så vara. Men du höll henne ändå kär. Säkert!

Nu flyttades blicken från stjärnorna i kylaren och fästes på frågarens till synes likgiltiga ansikte. Denne tände helt frånvarande ett nytt rökverk och ringarna stego som moln mot ventilen, fräsande blad.

— Kär! Ånej du! En flicksnärta, en sommarflirt, en... en.... vad du vill.

Men minnet malde. Och blandade en blågråd, en rödkindad och käck liten flickgestalt samman med kvällssolsbrand, med svalsus och blomsnö från hägg, med doft av tunga syrenklasar. Han mindes. Skulle han icke minnas det, som för honom en gång givit livets gestaltning sin fullhet och styrka. Skulle han kunna glömma den gud, vars väsen en gång överskuggat hans väg.

Men han förnekade. Det var stoltheten som bjöd det. Han hade böjt sin nacke för en kvinna, han hade givit henne hela sin själ fullt och helt Och nu förnekade han det. Det var som att sälja sit liv för en penning, Judas..... Det brände inom honom, ofrons förtärande eld.

— Vad menar du? Jag kär i den kvinna. När mötte du en västanvind, som icke blev glömd, när dess svala fläkt varit dig föbi? Gav jag mig..... så var det på lek. En mollton i sommarsymfonien. Som en stjärnas glimt bland tusen andra.

Du människohjärta, vad du ändå är för ett konstigt ting. Medan munnen talar hårda och otänkta ord och medan tanken gräter, flätar du åt mig en törnekrona av smärta och längtan. Jubel och vemod smälter du samman till ett köpemynt på den eviga orons sorg. Och din egen väg vet du inte.....

Det är i skördens tid. Från verandan hade de två en delvis begränsad utsikt över ett skördefält, varav en liten del skymtade genom grenverket. Ute på fältet gingo tre människor fram. De hade nyss slutat med skördearbetet och voro nu sysselsatta med att samla upp de gyllene sädesskärvarna. Och de unga, mannen och kvinnan, gingo förut med de tunga bördorna, och efter dem går den gamla kvinnan och samlar ihop de spillda axen, liksom de gamla så gärna samla ihop de sista resterna av ett förgånget, bränderna av ett utbrunnet liv, medan de unga taga överflödet av det som livet ger dem, medan de sorglöst glamma och icke tänka på den höst, då den sista kärven är bärgad, en livets fattigrest.

Det börjar skymma något där innanför björkstammarna och över rabatternas blommönster. Askan på röverken hade krupit upp mot maggördeln.

— Menar du vad du säger?

— Vad annat?

— Äh, bara..... ingenting

Mannens ögon fästes på den självtagne domarens ansikte, liksom ville han utforska honom. Men rökens cirrusmoln skymde ansiktets konturer, endast ögonen mötte till svar, lugnt hånade han? Denna smärtornas väg hade han aldrig vandrat förr; var detta korets väg för en kvinnas skull. Och ändå hade hon givit sig åt honom, givit sin tro, sin kärlek, så som livet kan ge endast en gång. Och han..... hade varit som tokig av lycka, av sol..... Men så hade ett misstroende uppkommit dem emellan, obefogat, men dock nog för att föra dem till ett vägskäl, varifrån deras vägar gått åt skilda håll. Så hade han gått sin väg utan att försöka sona, göra gott igen. Och så hade ett år gått, ett år.....

Det susade så sällsamt i trädens kronor. Det föll ett löv, det okända däruppe, ett höstlöv, det första, ett gyllene guld. Det var som ett guldmynt. Det skimrade så sällsamt varmt gult, men den färgen är förintelsens. Mannen tog det i sin hand och det var som om han snyttade.

Jag mötte kvinnan — din kvinna — i

— Man skall aldrig narra en kvinna, som giver sig av kärlek. Det är en lek med elden och den är farlig. Jag mött kvinnan — din kvinna — i går, och jag såg ett hon lidit, att hon fortfarande led. Du måste — eller du bör.....

Det sjöd och brände inom honom. Han skulle velat rusa upp och slå den lugne mannen för hans tal, hans skärande ord. Han skulle velat fråga honom, var hon fanns — kvinnan — den enda. Men stoltheten band honom, förnekelsen. Han sade ingenting.

Så sade den andre igen:

— Vet du vad? Du är tokig, du är.... ....Jag vill helst inte säga ordet.

Han behövde det ej heller, den andre, förstod. Han såg för sitt inre en tavla, där perspektivet fick förödmjukelsens linjer och färgerna lyste med förlåtelsens klara djup. Nu visste han med ens sin väg, den enda, men den ledde mot livet och ljuset.

Fläkten surrade fortfarande och havannorna glödde, cirrusmolen tätnade alltmera. Astrar och penséer hade nu blivit till ett med dunklet därute under lövvalvet. Från balsalen hördes nu tydligt de introducerande takterna till en Dolce Amoroso, och det var, som om man fjärran ur publikhavets djup kunde höra dyningar och skratt och fräsande skum,

Två damer gingo förbi på sandgången utanför. Inkvisitorn slog ut med handen, en trött och likgiltig gest.

— Skola vi.....

Men den andre hörde ingenting, han endast tänkte. Eller drömde Svalsus och häggblom och kvällsbrand och syrén. Det smög sig en sällsam sinnets ro över honom. Hans väg låg röjd framför honom; förlåtelse — vägen till en kvinnas hjärta, till lycka och fullkomning.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika SVENSKA RÅDGIVAREN

"GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för män säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systemet blivit försvagat genom utsyövningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Hänsynsfullhet.

Friherrinnan Brucenkrona återkommer till hemlandet efter sin årliga Parisertripp och möttes vid stationen av godsets inspektor. Under färden till godset utspinner sig följande samtal:

Är allt gott och väl hemma?

Jaa, d. v. s. Friherrinnans lilla hund har dött.

Vad..... Gri-Gri, min älsklingshund, hur har detta hänt?

Den brände inne i stallet.

Har stallet brännt upp? Hur gick det med hästarna?

Ja.. dom brände ju inne förstås.

Men hur uppkom elden då?

Jo, stallet antändes av gnistorna från slottsbranden.

Har slottet brunnit upp också?

Ja Friherrinnan, det var så att en av kandilabraerna som stod vid grevens katafalk välte.

Grevens katafalk, är greven död då?

Ja.... jo.... se han skot sig när han fick reda på att hans bankir gjort konkurs.

SEALED TENDERS addressed to the undersigned and endorsed "Tender for alterations and additions to heating plant, Fort Osborne Barracks, Winnipeg, Man.," will be received until **12 o'clock noon, Tuesday, November 9, 1926**, for alterations and additions to the heating plant at Fort Osborne Barracks, Winnipeg, Man.

Plans and specification can be seen and form of tender obtained at the offices of the Chief Architect, Department of Public Works, Ottawa, and the Resident Architect, Dept. Public Works, Customs Bldg., Winnipeg, Man.

Blue prints can be obtained at the office of the Chief Architect, Dept. Public Works, by depositing an accepted bank cheque for the sum of $20.00, payable to the order of the minister of Public Works, which will be returned if the intending bidder submit a regular bid.

Tenders will not be considered unless made on the forms supplied by the Department and in accordance with the conditions set forth therein.

Each tender must be accompanied by an accepted cheque on a chartered bank, payable to the order of the minister of Public Works, equal to 10 p.c of the amount of the tender. Bonds of the Dominion of Canada or bonds of the Canadian National Railway Company will also be accepted as security, or bonds and a cheque if required to make up an odd amount.

By order,

S. E. O'BRIEN,
Secretary.

Department of Public Works,
Ottawa, October 15, 1926.

Kåseri och skämt.

Säsong- och annat nytt.

Något för dansfystna att beakta. Mussolini på tapeten. En tragikomisk äreshandling.

Hösten har nu på allvar gjort sitt inträde o. den för närvarande föga eftersläpande Kung Bore har etablerat oväntade gästuppträdanden. Marken har klätts i finaste snöskrud, kålkarna plockats fram, och litet här och var har man, stående invid en backe, kunnat se ett av återupplivad vintersport glatt ansikte komma åkande (!) utför densamma.

Uppe i Canadas nordligare regioner har det vid den tidiga årstiden helt plötsligt uppenbarat sig ett vitt snötäcke bland annat resulterande i, att de vilda djuren, särskilt berggetterna, tappat bort almanackan samt redan nu dragit sig från de otillgängliga bergstrakterna nere i dalarna, där de blivit ett relativt lättfånget byte för jägare, vilka härigenom helt oförhappandes fått jaktsäsongen betydligt förlängd.

Sens moral: Ingenting ont, utan att det medför n å g o t gott.

* * *

Vid försvinnandet av de ljumma sommarkvällarna har en viss omläggning av nöjeslivet inträtt. Eftermiddagsturerna ut till "sommarnöjet" med friluftsplask i någon vattenhåla äro minnen blott — men ack så lju-u-uva! — och man har börjat söka roa sig inom stadens hank och stör. Därvid har bland annat även d a n s e n åter kommit i full svang.

Apropå dans, vad skall bliva årets speciella moderniteter på detta område?

Först och främst märkes ju tidigare praktiserade moderna så kallade danser. För den obarmhärtige kritikern kunna dessa tyvärr endast analyseras såsom varande efterapningar av främmande folkslags danser med rikligen inlagda moment av mer eller mindre — mest mer — krum- och bocksprång samt ofta starkt påminnande om negrernas ekvilibristiska fantasifoster eller de blodtörstiga indianernas vilda krigsdito.

Hemskt, men sant. Inte sant!

Redan namnen shimmy, jazz och charleston tyda på, att utvecklingen ramlat in i galet hjulspår. (Visserligen kallas numera den sistnämnda på svenska vanligen blott och bart Carlson men vinner ej särdeles mycket därigenom). Trots allt är det räppeligen att förmoda, att större reformer inom dansvärlden kan inträda under stundande säsong; tvärtom man torde endast komma att gå vidare i galenskaperna.

Därför en hastig blick på, vad den närmaste framtiden efter allt att döma kommer att bjuda i dansväg. Stora utsikter finnas för, att följande helt nya, om ock excentriska, danskompositioner bliva särskilt populära, nämligen:

T r o t z k y - d a n s e n. Principen för denna dans är, att deltagarna dansa åt vänster, ideligen åt vänster. Härigenom uppstår en oanat pittoresk ensemble. Den djupare innebörden i det till synes meningslösa i denna dans är, att den stärker deltagarnas principfasthet. Huvudsaken är nämligen att fortsätta och dansa, även när de dansande av vänstersnurren blivit så yra, att de fullständigt tappa besinningen, resulterande i en omöjlighet av åstadkommandet av alla förnuftiga tankeassociationer ävensom — kombinationer men däremot så mycket mera evolutioner, revolutioner samt eruptioner och kontrapassioner med mera.

Vidare blir säkert populär:

M ä j j e n - d a n s e n. Innebörden häri är mycket snarlik nyssnämnda dans. Enda skillnaden att notera är: dansen i 3 och 2-9 takt skall gå åt höger, höger och åter åt höger. Resultatet blir i allmänhet, att dansutövarna så småningom erhålla allt större grad av intelligensfrihet samt slutligen helt nödgas draga sig tillbaka till privatlivet för att om möjligt söka återvinna förmåga till förståndets rätta bruk.

B o r g m ä s t a r - d a n s e n — absolut taktlös — är en komposition lämpad för uttryckande av raseri och avundsjuka. Dansen utföres på ett tämligen barockt sätt: kavaljeren tager två och ett halvt steg i zick-zack-formiga triangulärfigurer och damen i cirkelrunda rektangelkvadrater, därpå glida de med stor grandezza mot rummets centrum, varefter hälsosamma variationer inträda med graciechösa (!) stavhopp i nordvästsydostligt väderstreck, allt under det att de dansande framstöta oartikulerade naturljud. De kvittra och drilla, väsa, brumma och böla jämte vråla samt göra slutligen, med sinnena starkt affekterade av de groteska konditionerna, ansatser att vilja kasta förhatliga kavaljersaspiranter i Niagara-fallet eller andra smärre vattensamlingar.

H å m p t ä d - d a n s e n är rätt så ansträngande för folk med podager och fläskmage. Kavaljeren gräver och hugger med händerna i luften, slåss och brottas mot osynliga element samt försöker låta bli att tänka fula ord över det dåliga vädret; damen utför ungefärligen sämma konstifikationer — båda med lätt hjärta och leende läppar. Vid inåtvända tår och kolliderande knäskålar fästes mindre avseende. Denna dans, som är starkt karaktärsdanande, kan exekveras av alla förnuftiga personer med fast energi och viljekraft samt utrustade med skuvlig optimism och övertygelse om en ljuvelig framtida levnad i den jordiska fröjdedalen. För dem, som iakttaga dessa viktiga regler, går det hela som en — dans. — Andra göre sig ej besvär. —

Behöva några flera danser nämnas? Jo, t. ex. dansen efter annans pipa, men denna tillkommer speciellt skottarna, ehuru den ock påträffas bland andra nationer. Såsom nödvändig beståndsdel i detta ekvivalenta danspotpourri ingår ett — rivjärn.

Alltså, detta är vad vi bland annat ha att förvänta inom dansvärlden för säsongen. Huruvida nämnda danskonstruktioner i realiteten kunna tillfredsställa ärade läsares dessbättre högkultiverade smakriktning torde dock vara ytterst tvivelaktigt. Vore det kanske tillföljd härav ej bra mycket bättre, ansluta sig till de gamla, hederliga svenska folkdanserna, vilka enligt uppgift — ehuru sign. på grund av vistelse på annan plats tyvärr ej åsett det — lära hava uppvisats i en av Canadas större svenskstäder inför en entusiasmerad publik. — Säkert, och därmed öppnar sig Canadas framtidsperspektiv.

* * *

För att övergå till mera allmänna nyheter ägnade att väcka intresse kan till exempel anföras Drottning Marie's av Rumänien höga besök i Förenta staterna och Canada. Hon tycks med liv och lust njuta av tillvaron och reklamen. Hoppas, blott hon icke blir — bortrövad!

* * *

Enligt senaste meddelande besökte nyligen Italiens premiärminister, Benito Mussolini, landsbygden, varvid han lär ha lagt i dagen enastående intresse för alla slags lantbruksgöromål. — Hm, den gode signoren kanske endast preparerade sig till den väl för honom förr eller senare oundvikliga återgången till — näringarna.

* * *

I Förenta Staterna häktades här om dagen av luftmyndigheterna tvenne flygare för överdådig framfart med aeroplan. — Hädanefter behagade ingen påstå, att ej världen går framåt.

* * *

Som bekant nava gång efter annan svåra cykloner hemsökt de västindiska öarna, Mexiko och södra delarna av U. S. A. Nyligen utsändes stormvarning bland annat till staden Miami, Florida, vilken föranledde stadens visa fäder att omedebart träda i författning om skolornas stängande samt fängarnas utsläppande ur fängelserna. Man ville nämligen ej utsätta sig för risk att låta tusentals människor skattas åt förgängelsen genom deras tvångsuppehåll i byggnader, vilka vid eventuell orkan torde falla samman som korthus.

Fångarna hemförlovades på hedersord att vända tillbaka efter överstånden fara. — Men anledning därav kanske desamma inom kort infinna sig vid fängelserna sägande: "Goa herr lagväktare, det är mig en sann h e d e r att komma åter till fängelset."

* * *

Solen skiner nu från en klarblå himmel och ljumma vindar draga smekande över den vida Alberta-prärien. Kanske till sist den länge väntade "indian summer" infunnit sig. Skulle så vara fallet, kan säkerligen ingen mera välkomna den än Y. W—n

(Obs! Ovanstående skrevs under tågresa i Alberta, i m n a n sign. hade kännedom om "Thor Lode's" kåseri "Den moderna dansen". Därigenom har dansfrågan tyvärr kommit att ventileras tvenne gånger — men ingen skada skedd).

Roligare krig.

När Mussolini knyter näven mot Frankrike och Poincaré svarar med att sätta sin knutna näve alldeles under näsan på il duce, så undrar man om det är lönt att försöka fasthålla illusionen om den eviga freden. Kanske, säger man för sig själv, det vore förståndigare att söka utfinna en metod, som gjorde krigföringen lite roligare och mindre hälsovådlig.

Strängt taget behövde man inte slåss alls. Man kunde ju avgöra en mellanfolklig tvist genom att ta en kortlek och lytta om vem som skulle få rätt — högsta kortet vinner — eller också singla slant om saken.

Mussolini tar alltså upp en femöving — italiensk, varav omkring tio gå på en svensk — och visar den för Poincaré, så att motparten får övertyga sig om att den är riktig. Varpå il duce frågar:

— Krona eller klave?

— Klave, säger Poincaré naturligtvis.

Så kastar italienaren slanten, och när den kommer ner, är saken avgjord. Vem som får rätt, säger jag inte. Man måste vara neutral.

Metoden har förtjänsten att vara enkel och billig. Man kan använda samma femöring många gånger. Men det blir kanske inte något nämnvärt folklustspel, och folket skall väl också ha litet roligt.

Detta ändamål skulle däremot vinnas, om man låte tvisten lösas genom en idrottstävling. De tvistande parterna uppställa var sin trupp, uttagen genom nationella tävlingar. Man kommer därpå överens om ett neutralt övningsfält, där dessa trupper skola mötas, t. ex. Slottsskogsvallen i Göteborg, varefter allmänheten inbjudes att åse tävlingarna mot en passande avgift. Det blir en intressant och spännande kamp, som naturligtvis kinematograferas för att låta hela världen få del av nöjet.

Då komma krigstelegrammen att lyda så här: Vid löpning i dag på 100 m. segrade Frankrike över Italien med en femtedels sekund. Eller: Fotbollsmatchen mellan Polen och Tyskland slöt med fyra mål mot tre till Tysklands favör.

Nu kan det emellertid hända, att folkets rättskänsla inte är tillfredsställd med dessa metoder och att man bestämt fordrar att det skall bli slagsmål. Man kan ju mycket väl förstå detta krav, som ju endast är ett pietetsfullt fasthållande vid en urgammal tradition. Och även det kan mycket väl tillfredsställas på ett synnerligen enkelt sätt.

Parterna utse alltså var sin bäste boxare och dessa båda kämpar mötas offentligen på en cirkus, varom parterna kunna enas. En opartisk domare t. ex. vicevärden i folkförbundspalatset i Genéve, håller ett kort tal, varefter kämparna ryka ihop. Då, som man väl får förutsätta, parterna valt sina representanter med största omsorg, bör allmänheten få god valuta för sina pengar.

Man tycker sig höra jubelropen, då Danmark ger Norge en bra smäll ibland ögonen, eller de uppmuntrande tillrop, varmed Norges vänner söka liva dess kämpe till hederlig vedergällning.

Man kan förstå, hur detta, att allmänheten får vara med vid avgörandet av folkens öden, skall höja den politiska livaktigheten. Ett medel som ytterligare skulle bidraga till detta ändamål vore anordnandet av totalisator på krigsskådeplatsen.

Men kanske inte heller denna metod skulle fullt tillfredsställa allmänhetens anspråk. Allmänheten fasthåller kanske vid, att kriget skall utkämpas mellan ett par härar, såsom av ålder varit brukligt. Det är mycket antagligt, att det hos båda de tvistande folken finns mer än en man som vill slåss, och varför skulle inte även andra intresserade få vara med om det, om det roar dem?

Resonemanget kan ju ha fog för sig, och även detta önskemål kan lätt tillfredsställas, utan att humanitetsprincipen behöver åsidosättas. När man bestämt sig för att kriga, annonserar man alltså, att alla som ha lust och fallenhet för att slåss kunna anmäla sig hos generalstaben. Sedan man telefonerat till fienden och hört efter, hur många han tänker skicka ut utväljer man ett motsvarande antal och skickar hären med extratåg till krigsskådeplatsen.

Denna bör helst bestå av en rymlig dal, på vars sluttningar man kan uppföra åskådareläktare för allmänheten, varigenom, krigskostnaderna kunna bli betäckta. På denna naturliga cirkus införas härarna och gå vid ett givet tecken löst på varandra. Som vapen må endast knytnävarna användas, och det är förbjudet både att sparkas och bitas.

Denna match behöver knappast kosta mer än något näsblod. Den ger deltagarna en god motion och beredar åskådarna nöje. Och avgörandet kan bli lika fullständigt som i en strid mellan miljonhärar.

Är inte allmänheten belåten med denna anordning heller, så återstår ingenting annat än att ge soldaterna vapen i händerna. Men det är väl inte nödvändigt, att dessa vapen äro vad man kallar livsfarliga. En rask yngling på landet kan uträtta ganska mycket med ett så enkelt vapen som en snusdosa, och får han en tombutelj i handen, så trotsar han världen.

Dessa vapen äro mycket billiga, och soldaten behöver knappast någon undervisning i deras hantering. Dessutom kan han ha rätt mycken nytta av vapnen i det civila livet.

Allra enklast skulle dock det mål vi sträva efter kunna vinnas genom införande av telegramkriget. Det tillgår på så sätt, att de båda fientliga härförarna sammanträda någonstans på ett behagligt ställe, t. ex. ett hotell vid gränsen. Här slå de sig ner vid ett stort bord, lägga upp en karta mellan sig och anbringa några små flaggor på lämpliga punkter. Sedan resonera de helt vänskapligt ett par timmar om dagen, medan de flytta flaggorna hit och dit, och varje kväll utsändas en kommuniké om dagens strider.

Purre.

God hälsa för hela familjen.

Fru Mary Fourgere, Larry's River, N. S., skriver:—

"Under flera år var jag besvärad av förstoppningar, till dess en dag en vän rådde mig att försöka Dr. Chase's Kidney-Liver Pills. Jag försökte dem och måste tillstå att de ha givit mig mer hjälp än all den medecin jag konsumerat under de senaste tio åren."

Den nyaste idén inom medecinska området är att förebygga allvarligare sjukdomar genom att förebygga mindre viktiga sådana.

På grund av att ungefär 90% av allvarligare sjukdomar uppstå genom komplikationer av njurarnas och leverns oregelbundna verksamhet, och Dr. Chase's Kidney-Liver Pills verka för en regelbunden funktion av dessa organismer, kan detta preparat rekommenderas som det mest effektiva.

Ryggvärk, huvudvärk, dålig matsmältning, förstoppning etc., försvinner genast efter användandet av denna regulerande medecin.

Dr. Chase's Kidney-Liver Pills

35c. asken hos alla försäljare av Dr. A. W. Chase Medecine Co., Ltd. Toronto 2, Canada.

Den Fattiges Medicin för Svaga Nerver, Indigestion.

Det verkar hastigt. Nerverna måste ha fosfor och blodet järn. Det är vad denna medicin Nuga-Tone, gör — den tillför järn åt blodet och fosfor åt nerverna. Det är ett vetenskapligt kraftmedel för nerverna och blodet. För indigesion, förstoppning, upphälsthet. Tag det och se hur fort ni erhåller lindring. Det skapar starka, stadiga nerver, skänker sund, uppfriskande sömn, ger god aptit, utmärkt matsmältning, regelbunden avföring och stor livslust och ambition. Gör ett försök därmed — ni kan icke förlora.

Nuga-Tone är behagligt att ta in; ni erhåller en hel månads förråd för $1.00 och det måste bli er till belåtenhet, varom icke kostar det er ingenting. Tag det några dagar och om ni icke blir fullt nöjd med resultaten, återlämna återstoden av paketet där det köpts och få edra penger tillbaka. Tillverkarna av Nuga-Tone uppfostra alla återförsäljare att återbetala pengarna åt kunder som icke bli belåtna, emedan de så väl veta vad medlet åstadkommer i sådana fall.

Rekommenderas, garanteras och säljes av alla apotekare och återförsäljare.

CONNAUGHT HOTEL

Nyligen renoverat

Rum per dag eller vecka, 75c och högre.

Skandinaviska språken talas.

Th. Bjarnason Tel. 25 675

219 Market St. Winnipeg.

Vi betala de högsta priserna för gammalt guld, silver, löständer och skjutvapen. Vi reparera också juveler och klockor.

S. KELNER

703 Main St. Telefon 89 938

SÅGMYLLA TILL SALU

Sågmylla n:o 12 försedd med 90 hästkrafters motor utbjudes härmed till salu. Pris $1.000 en del av summan kontant. Sågen är 46 tum i diameter och försedd med kapsåg, bältet är ett 12 tums läderbälte, maskinen väger 18 ton. Kapacitet 15 tusen fot virke pr. dag. Allt i förstklassigt skick.

Svar till "ANBUD",

Svenska Canada-Tidningen

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

KOL, KOKS, VED

Den bästa kvalitet Ni kan köpa för pengar. Främsta kvalitet och betjäning.

HI—HEAT

LO—ASH

En gång kund alltid kund.

D. E. ADAMS COAL CO.

Telefon 86 394

RUM

När Ni kommer till Winnipeg så uppsök Mrs. Hammarbeck, 264 Laura St. (nära Logan Ave.) ett block väster om Ellen St. för trevliga rum.